

Języki świata: cechy uniwersalne i specjalne - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Języki świata: cechy uniwersalne i specjalne
Kod przedmiotu	09.3-WH-FGP-
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Filologia germańska
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	niemiecki
Sylabus opracował	prof. dr hab. Elizaveta Kotorova

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy na temat terytorialnego położenia języków świata oraz arealów językowych, podstawowych zasad typologii jako sposobu kodowania informacji o strukturze języków świata, najważniejszych teorii typologicznych i klasyfikacji języków świata XVIII-XX w. (genealogicznych, funkcjonalnych, typologicznych); a także aktualnych problemów współczesnej typologii językowej.

Wymagania wstępne

Oczekuje się, że studenci posiadają podstawową wiedzę z zakresu językoznawstwa

Zakres tematyczny

1. Problem pochodzenia języka. Główne hipotezy i teorie.
2. Genealogiczna klasyfikacja języków. Metody ustalania relacji między językami.
3. Najważniejsze rodziny językowe. Hipoteza nostratyczna.
4. Uniwersalność i wyjątkowość języka. Pojęcie rodzaju języka.
5. Typologiczna klasyfikacja języków: podstawowe typy fonologiczne.
6. Morfologiczne klasyfikacje języków.
7. Typologia części mowy.
8. Syntaktyczna klasyfikacja języków.
9. Leksykalna i semantyczna typologia języków.
10. Niemiecki wśród języków świata: charakterystyka typologiczna.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, opis wyjaśniający, opis uzasadniający, rozmowa nauczająca, dyskusja, praca z tekstem źródłowym, praca z książką, opis klasyfikujący

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i rozumie miejsce i znaczenie typologii lingwistycznej we współczesnym świecie, w systemie nauk, jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną oraz kierunki jej rozwoju	• KF1_W06	• bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Laboratorium
Student zna i rozumie wybrane zagadnienia z zakresu typologii lingwistycznej – właściwe dla programu kształcenia filologicznego	• KF1_W02	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • odpowiedź ustna	• Laboratorium
Student potrafi rozpoznać typologiczną specyfikę języka niemieckiego i przeprowadzić jego krytyczną analizę i interpretację przy użyciu typowych metod oceny jego znaczenia i specyfiki.	• KF1_U08	• bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Weryfikacja efektów kształcenia odbywa się na bieżąco podczas prowadzonych zajęć. Techniki testowania dotyczą opracowania i wygłoszenia wypowiedzi na zajęciach, pytań kontrolnych sprawdzających stopień opanowania materiału, analizy i interpretacji ukazanych fenomenów językowych, opracowania i wygłoszenia samodzielnych prelekcji. Podsumowaniem cyklu zajęć i warunkiem uzyskania zaliczenia jest kolokwium.

Literatura podstawowa

1. Dieter Wunderlich. Sprachen der Welt: Warum sie so verschieden sind und sich doch alle gleichen. 2., aktualisierte und erweiterte Auflage. Darmstadt: Wissenschaftliche Buchgesellschaft (WBG), 2019.
2. Harald Haarmann. Weltgeschichte der Sprachen: Von der Frühzeit des Menschen bis zur Gegenwart. 3., aktualisierte Auflage. München: C.H.Beck, 2016.
3. Gustav Ineichen: Allgemeine Sprachtypologie. 2., aktualisierte und erweiterte Auflage. Darmstadt: Wissenschaftliche Buchgesellschaft, 1991.
4. Thorsten Roelcke: Sprachtypologie des Deutschen. de Gruyter, Berlin / New York 1997.
5. WALS online: <https://wals.info/>

Literatura uzupełniająca

- Guy Deutscher. Im Spiegel der Sprache: Warum die Welt in anderen Sprachen anders aussieht. München: C.H.Beck, 2020.
- Tore Janson. Eine Kurze Geschichte der Sprachen. 2., aktualisierte Auflage. Heidelberg: Spektrum Akademischer Verlag, 2010.
- Johannes Volmert (Hrsg.): Grundkurs Sprachwissenschaft. München: W. Fink Verlag, 2005.
- Roger Liebi: Herkunft und Entwicklung der Sprachen – Linguistik contra Evolution. 3. Auflage. Holzgerlingen 2007.
- Horst M. Müller: Sprache und Evolution. Grundlagen der Evolution und Ansätze einer evolutionstheoretischen Sprachwissenschaft. W. de Gruyter, Berlin 1990.
- Joachim Gessinger, Wolfert von Rahden (Hrsg.): Theorien vom Ursprung der Sprache. de Gruyter, Berlin / New York 1989.
- Harald Haarmann: Grundzüge der Sprachtypologie. Kohlhammer, Stuttgart 1976.
- Clemens-Peter Herbermann et al.: Sprache und Sprachen 2. Thesaurus zur Allgemeinen Sprachwissenschaft und Sprachthesaurus. Harrassowitz, Wiesbaden 2002.
- Wolfgang Wildgen: Die Sprachwissenschaft des 20. Jahrhunderts. de Gruyter, Berlin / New York 2011.
- Wolfgang Böhme (Hrsg.): Evolution und Sprache. Über Entstehung u. Wesen der Sprache. Herrenalber Texte 66. Evangelische Akademie Baden, Karlsruhe 1985.
- Comrie B. Language universals and linguistic typology. Chicago, 1981.
- Joseph H. Greenberg (Hrsg.): Universals of Language. The M.I.T. Press, Cambridge, Mass. 1966.
- Croft W. Typology and Universals. Cambridge: Cambridge University Press, 2003.
- Haspelmath M. et al. (eds.). Language typology and language universals. An international handbook. Vols. 1-2. Berlin – New York, 2001.
- Shopen T. (ed.) Language typology and syntactic description. Vols. 1-2. 2nd ed. Cambridge, 2007.

Uwagi

Zmodyfikowane przez prof. dr hab. Elizaveta Kotorova (ostatnia modyfikacja: 21-04-2021 12:49)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ